

ΑΘΗΝΑΙΣ

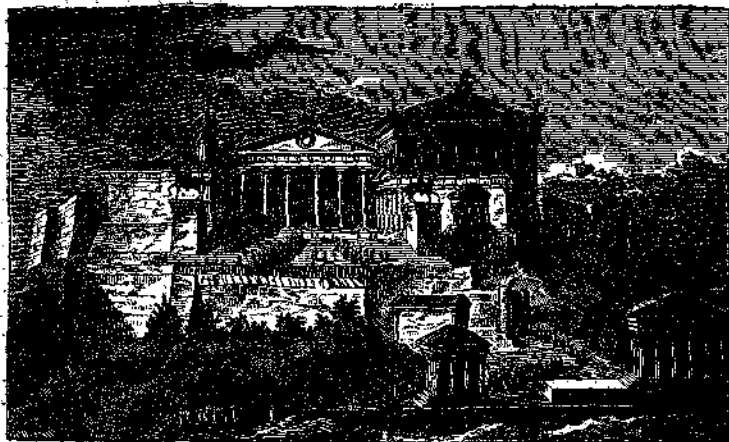
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

1876

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙΔΟΣ
(Ὅδος Ἑρμοῦ ἀριθ. 261.)

1876.

ΠΙΝΑΞ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Ἀβραὴμ Αἰγυπλῶν	67, 74
Ἀγάπη	25, 65
Ἀδελφότης μου Αἰκατερίνη (ἡ)	68
Διηγήματα	8, 16, 24, 32, 40, 48, 56, 72, 80, 92, 101
Ἀνδρῶσαν γ. γ.	18
Ἄνθη καὶ φύλλα	31
Ἀνάγλυφον τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς	62
Ἀναμνήσεις κατὰ τὸ θέρος 1876.	82
Ἀξία θυγάτηρ (ἡ)	57
Ἄφρατος κόσμος	5, 13
Ἄποροι παῖδες	72
Βάρος ἡλιακοῦ φωτός	92
Βιβλικά ἑταιρεία	49
Γεωγραφία παγκόσμιος	3
Γυναῖκες ποί	79, 93
Γεώργιος Θεόδωρον	26, 33
Γέρτροι	80, 91
Δάσσοι τῆς Οἰκουμένης	91
Δαβὶδ Αἰθιοπίων	54, 62
Διαμαρτυρία ἀδικουμένης	29
Διάγγελμα Προέδρου Ἀμερικῆς πρὸς τοὺς πατέρας	89
Δὸν Πέτρος	75
Ἐθνικὴ ἐκδοσις ἀγίων Γραφῶν	2
Ἑλλάδος Γεωγραφία	3, 15, 19, 28
Ἐλευθέρων δανείζει Θεῶ	44
Ἐρζεγοβίνη	52
Ἐσθονία	41
Ζῶα	88, 98
Ἰαπωνία περιήγησις	95
Θρησκευτικὸν αἶσθημα	73, 81
Καταστατικὴ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων	35
Κάτοικον τοῦ μέλλοντος	10
Κόρη τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων	10
Κορινθιακοῦ κιονοκράνου καταγωγή	15
Κολοσσαῖον	50
Καλὴ μου θεῖα ὦραία δὲν εἶμαι ἀλλὰ κακὴ	30
Κύπρου ἀρχαιότητες	98
Λίαν ἀρμόζοντα ἐνδύματα	88
Λιθοβόρος	26
Μαραθονομάχος	54
Μέσα φωτισμοῦ.	73, 86, 94
Μουσικὰ ὄργανα	59
Νεότης (ἡ)	17
Νεδὲξ ἡ βοήμη	22
Ὀλίγαι λέξεις πρὸς τοὺς ἀναγνώστας	1
Παιδικὴ βιβλιοθήκη	30, 38, 44, 54, 67, 74, 88
Παροιμίαι Ἰταλικαί	61
Παροιμίαι Κινεζικαί	100
Πενταχελιδίτρον κολοκύνθιον	14
Ἱστοί ἐπιπέδου ἀγάπη	9
Ποικίλα	8, 16, 24, 32, 40, 48, 56, 91, 100
Πομφόλυγες ἐκ σάκωνος	38

Ποίησις	24, 32, 40, 48, 90
Προβλήματα	8, 24, 32, 48, 56
Συναυλία	99
Συνδικατὸς ἠθικῆς καὶ θρησκείας	2
Σπήλαιον Φιγκάλ	30
Τελευταῖαι συμβουλαὶ πατρὸς	44
Τυφλὴ, κωφὴ, ἄλαλος βλέπουσα, ἀκούουσα καὶ λαλοῦσα	37
Τουρκοφάγος Νικητῆς	41
Τηλεγραφικὸς ὑπερωκεανικὸς κώδικας	69
Φιλανθία Φιλαρργυρία	33
Φίλη Ἑλένη	79
Φύσις τῶν ζώων περὶ	88
Φριτιόφ	39, 47, 64, 65, 80, 90
Φωνὴ ἐκ τῶν φυλακῶν	72
Χαρακτὴρ ὁρασιότητος	43
Χιρουργικὸς	58

ΠΙΝΑΞ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

Ἡ πάλαι Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηναίων	4
Τεμάχιον λευκίτιδος θεώμενον διὰ μικροσκοπίου	5
Πολυδάμαν, Τροχίτης, Σικώλη	6
Ὁ Χ. Χ. Ἀνδρῶσαν ἐν τῷ γραφεῖω τοῦ	12
Κεφαλὴ μίας θεομένης διὰ τοῦ μικροσκοπίου	13
Πενταχελιδίτρον Κολοκύνθιον	14
Κιονόκρανον Κορινθιακῆς στήλης	15
Νεότης	20
Μανιάται	21
Οὐάσιγκτων	28
Ἄκται	29
Σπήλαιον Φιγκάλ	31
Πάγοι τοῦ Βορρᾶ	36
Φιλαρργυρία	37
Τουρκοφάγος Νικητῆς	42
Ἐρζεγοβίνιοι	44
Θεῖα τοῦ Μοστάρ	45
Κολοσσαῖον	51
Αἰθιοπίων καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ	52
Ἄριστιονος	53
Μουσικὰ ὄργανα	60
Ἰταλικαὶ παροιμίαι	61
Ἀνάγλυφον τοῦ ναοῦ Ὀλυμπίου Διὸς	62
Ἄποροι παῖδες	68
Ὁ μικρὸς Αἰγυπλῶν ὁ πατήρ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ	69
Δὸν Πέτρος	76
Ὁ Αἰγυπλῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου	77
Γέρτροι	80, 92
Ἐργατήριον Ράπτου	84
Ἑστυλὴ ἐν Ἰαπωνίᾳ	85
Κύπρου ἀρχαιότητες	96
Συναυλία	97

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. γ. 3—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ „ „ 3:50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν 15
29—Γραφεῖον ὁδ. Βουλῆς—29

ΟΛΙΓΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

πρὸς τοὺς ἀναγιγνώσκοντας.

Ἀναγιγνώσκοντες τὴν παρ' ἡμῖν κοινῶς αἰσθανομένην ἑλλειψιν ὀργάνου εἰς τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν, ἅμα δὲ καὶ τέρψιν τῆς νεότητος ἀποβλέποντες, ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκδοσὴν τῆς Ἀθηναίδος, εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ὁποίας θέλουσι λαμβάνει μέρος ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ἀμφοτέρων τῶν γένων. Συναισθανόμεθα τὴν εὐθύνην, ὡς καὶ τὸ δυσχερὲς τῆς ἐπιχειρήσεως, ἀλλὰ πεποιθότες εἰς τὴν ἀγαθὴν συνδρομὴν τῶν ὑπὲρ τῶν νέων ἐνδιαφερομένων, ὡς καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν διάθεσιν τοῦ νὰ ὑποστώμεν πάντα κόπον καὶ πᾶσαν θυσίαν πρὸς εὐδωσίαν αὐτῆς, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν σκοποῦ τόσο ἀγαθοῦ μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου.

Ὀνομάσαμεν τὴν ἐφημερίδα ταύτην Ἀθηναίδα διότι ἐν τῇ διαγωγῇ καὶ ἰδίως ἐν τῷ ἱερῷ συνθηματικῷ ἐπίστι καὶ σοφίᾳ τῆς νεαρᾶς καὶ ἀγαθῆς Ἀθηναίδος εὕρισκόμεν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν, ὃν εἶχομεν ἐκδίδοντες ἐφημερίδα τῶν Νέων.

Ὅθενός διαφεύγει τὴν γνώσιν, ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ἀκμῆς τοῦ Βυζαντίου, Ἀθηναῖς, ἡ θυγάτηρ Λέοντος τοῦ Ἀθηναίου, ἠξιώθη τοῦ τίτλου αυτοκρατορίρας, γενομένη σύζυγος Θεοδοσίου τοῦ II. διὰ μόνον τὰ προσόντα αὐτῆς, τὴν χριστιανικὴν δηλ. πίστιν καὶ τὴν σοφίαν.

Σοφὴ ὄσα καὶ ὦραία ἡ Ἀθηναῖς δεκαεταετίς ἔτι ἐκλήθη φιλόσοφος. Λέγεται ὅτι, ὅτε ἐλθοῦσα εἰς διενέξεις πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς, ζήτησα τὸ ἀνηκόν αὐτῇ ἐκ τῆς πατρικῆς κληρονομίας, ἔλαβον εἰς ἀπάντησιν: Σὺ ἔχεις τὴν καλλιτέραν μερίδα καθ' ὅτι εἰς ἡμᾶς μὲν τὰ κτήματα, εἰς σὲ δὲ τὰς γνώσεις τοῦ ἐκκληροδότου δ πατῆρ.

Πτωχὴ καὶ ἀπειρος ἡ νεαρὰ φιλόσοφος μετέβη εἰς τὴν βασιλεύουσαν, ὅπως ἐκεῖ ἐπικαλουμένη τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς βασιλείας διεκδικήσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ λάβῃ δικαιοσύνην. Ἐνταῦθα δὲ ἡ φυσικὴ καλλονὴ καὶ τὸ ἔξοχον τοῦ πνεύματός της ἐκέρδησεν ὑπὲρ αὐτῆς τὴν βασιλείαν.

Τοῦ πνεύματος αὐτῆς ἀρκοῦντος περαιομένου ὄντος ὑπὸ τῆς φιλοσοφίας, ἅμα γνωρίσασα τὰς ἀρχὰς τοῦ εὐαγγελίου, εὐθὺς ἠσπασθη αὐτὰς καὶ ἐδέχθη τὸ Χριστιανικὸν βάπτισμα μετονομασθεῖσα Εὐδοκία καὶ ἐξομῶσα τὰς πλάνας τῆς ειδωλολατρίας. Μετ' οὗ πολὺ δὲ ἡ ἀπορὸς ἀλλ' ἐνάρετος καὶ εὐσεβὴς Ἀθηναῖς ἀνέρχεται εἰς αὐτὸν τὸν θρόνον τῆς Ῥωμαϊκῆς αυτοκρατορίας ὡς μόνον προσὸν φέρουσι τὸ σύνθημα ἀπίστις καὶ σοφία.

Ἡ Ἀθηναῖς ἐκδιδόμενη ἀπᾶς τοῦ μηνὸς εἰς τὸ σχῆμα τοῦ πρώτου φύλλου καὶ διὰ δύο ἢ πλείονων, ὅσα τὰ ἐπιτρέπει ἡ ἀνάπτυξις τῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι, καλῶν εἰκόνων κοσμουμένη, θέλει περιλαμβάνει,

α' Ὑλὴν ἀφορώσαν εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ θρησκευτικοῦ παρὰ τοῖς νέοις αἰσθημάτων καὶ ἐν γένει εἰς τὴν ἠθικὴν αὐτῶν μόρφωσιν.

β' Ὑλὴν ὠφέλιμον, τερπνὴν καὶ περιέργον, ἐν εἴδει διηγημάτων προτοτύπων τε καὶ ἐκ μεταφράσεων.

γ' Ἐκ τῶν ἐπιστιμῶν διάφορα.

δ' Περιηγήσεις καὶ γεωγραφικὰ διαφόρων χωρῶν, ὧν θὰ προτιμᾶται πάντοτε ἡ Ἑλλάς.

ε' Βιογραφίας.

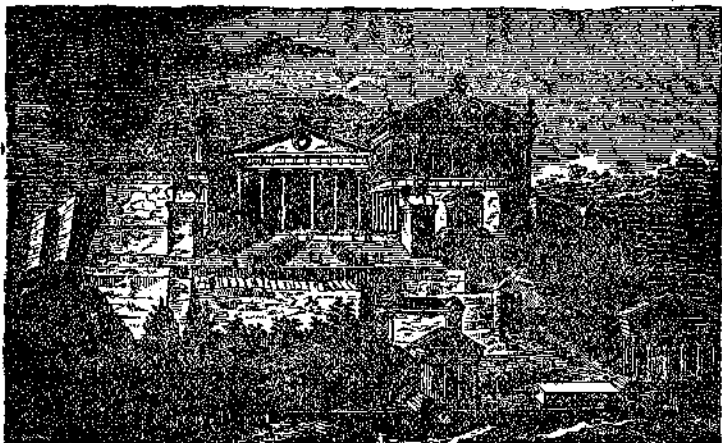
ς' Ποιήματα καὶ

ζ' Ὑπὸ τὸν τίτλον ΠΟΙΚΙΛΙΑ ἐκτὸς τῶν διαφόρων στατιστικῶν ἀνεκδότων, αἰνίγματα, γρίφοι, εἰκόνας, λογογρίφοι, προγλήματα, κλειδαὶ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πρὸς ἀσκήσιν τοῦ νοῦ καταλλήλα. Πρὸς δὲ

δρέων. διὰ τοῦτο χάρις εἰς τὰ προστατευτικά ταῦτα προπύργια ἢ Ἑλληνικὴ γεωργία ἠδυνήθη νὰ ἀναπτυχθῆ χωρὶς νὰ φοβηθῆ ἐν τῇ βλασῆσει τῆς τὰς ἐνοχλήσεις τῶν ἀλλεπαλλήλων εἰσβολῶν τῶν βυρβάρων. Πρὸς Βορρᾶν καὶ Ἀνατολὰς τῆς Θεσσαλίας, ὁ Ὀλυμπος, τὸ Πήλιον καὶ ἡ Ὄσσα ἀποτελοῦσι πρὸς τὸ μέρος τῆς Μακεδονίας τὰ πρῶτα καὶ ἀνυπέβλητα ἐμπόδια. Πρὸς τὰ σύνορα τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος καὶ Θεσσαλίας δευτέρων ἀπαντᾶται ἔρυμα ἢ ἀπόρροξ σείρα τῆς Ὀθρου.

Πέραξ τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου νέον κάλυμα κλείει τὴν δίοδον· πρέπει νὰ διεισδύσῃ τις μεταξὺ τοῦ βράχου καὶ τῆς θαλάσσης διὰ τοῦ στενοῦ τῶν Θερμοπυλῶν. Ἀφ' οὗ διέλθῃ δὲ τὰ ὄρη τῆς Λοκρίδος, ἵνα κατέλθῃ εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Θηβῶν μένει ἔτι νὰ διέλθῃ τὸν Πάρνηθα ἢ τὰς ὑψηλείας τοῦ Κυθαίρωνος, πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὴν παιδιάδα τῆς Ἀττικῆς· ἐκείθεν δὲ ὁ Ἴσθμος ὑπερασπίζεται δι' ἄλλων ἐγκαρσίων ἐρυμάτων ἐξωτερικῶν προπυργίων τῆς μεγάλης ὄρεινης

καὶ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως. Εὐρέως ἀνοιγομένη πρὸς τὸ Αἰγαῖον διὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν λιμένων τῆς προστατευομένην ὑπὸ ἀναριθμητῶν νήσων καὶ ὡς τόπων σιτοδοσίας καὶ ὡς τόπων καταφυγίου, ἡ Ἑλλὰς ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ λίαν εὐκόλως εἰς κερδοφόρους συναλλαγὰς μετὰ μᾶλλον πεπολιτισμένα ἔθνη, ἅτινα ἔζων εἰς τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν τῶν ὀδοντωτῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Οἱ ἄποικοι τῆς Ἰωνίας δὲν μετέφερον ἀπλῶς μόνον αἰτία καὶ ἐμπορεύματα εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν Ἀθηναίους καὶ Πελασγοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς μύθους, καὶ τὰς ποιήσεις, καὶ τὰς τέχνας τῆς πατρίδος τῶν. Καὶ ἐν γένει διὰ τε τοῦ σχηματισμοῦ τῶν παραλίων καὶ διὰ τῆς διαθέσεως τῶν ὄρειων τῆς Ἑλλάς κατέχει, οὕτως εἰπεῖν, θέσιν ἐφόρου ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς, ὅθεν ἤλθον αὐτῇ τὰ φῶτα ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους· αἱ χερσόνησοι ἐκτείνονται ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος αἱ πλείονες διασπείρονται νῆσοι· ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὠ-

Ἡ πάλαι Ἀκρόπολις.

ἀκροπόλεως τῆς Πελοποννήσου.* Πολλοὶ πολλάκις παραβάλλουσι τὴν Ἑλλάδα πρὸς σειράν δωματίων, ὧν αἱ θύραι εἰσι στεφρῶς μεμοχλευμένα· δύσκολον τὸ νὰ εἰσέλθῃ τις ἐν αὐτοῖς· πλὴν δυσκολώτερον τὸ νὰ ἐξέλθῃ διὰ τοὺς φυλάσσοντας αὐτά. ὁ δὲ Michelet λέγει, « ἡ Ἑλλὰς ὁμοιάζει πρὸς τριπύθμενον παγίδα δύνασθε νὰ εἰσέλθῃτε, ἀλλ' ἅμα εἰσέλθῃτε εὐρίσκασθε αἰχμάλωτος πρῶτον ἐν Μακεδονίᾳ κατόπιν ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Θερμοπύλαις καὶ τῷ Ἴσθμῳ. Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐντεῦθεν τοῦ Ἴσθμοῦ εἰσι δύσκολον τὸ νὰ εἰσδύσῃ τις· καὶ ἡ Λακεδαιμῶν διὰ τοῦτο ἦτο ἐπὶ πολὺ ἀπόβλητος.

Ἐν ἐποχῇ, καθ' ἣν ἡ ναυτιλία ἔτι καὶ εἰς θαλάσσης κεκλεισμένης ἦν ἐπικίνδυνος, ἡ Ἑλλὰς ἐπροστατεύετο ὑπὸ τῆς θαλάσσης κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τῶν κατοίκων τῆς ἀνατολῆς· εὐδαμῆα ὁμοῦς χώρα προσεκάλει μᾶλλον αὐτῆς τοὺς ναυτίλλομένους· εἰς εἰρηνικῶς Ἀκρόπολις τῆς Ἑλλάδος.»

σαύτως παραλίας ἀνοίγονται οἱ εὐθετώτεροι καὶ μᾶλλον προπεφυλαγμένοι λιμένες καὶ ἐκτείνονται ἐντὸς τῶν ἡμικυκλίων τῶν ὄρειων αἱ προσφορώτεροι δι' ἐγκατάστασιν πολυαριθμῶν πολιτειῶν γαλαί. Ἐν τούτοις ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει, ὡς ἡ Τουρκία, τὸ ἐλάττωμα τοῦ νὰ στερῆται σχεδὸν ἀμέσου μετὰ τῆς Δύσεως συγκοινωνίας ἕνεκα πλατείας τινος ζώνης ὄρειων ἀποκρήμνων ἢ ἀκτῶν ἀποτόμων. Τὸ Ἰόνιον πέλαγος εἶναι, ἀληθῶς εἰπεῖν, πλατὺ καὶ ἐρημον πρὸς δυσμὰς τῆς Πελοποννήσου· ἀλλ' ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, ὅστις διασχίζει κατὰ πλάτος ὀλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον καὶ ἡ σείρα τῶν Ἰονίων νήσων ἐκ τῶν ὁποίων βλέπει τις μακρόθεν τὰ ὄρη τῆς Ἰταλίας ἔπρεπε νὰ ἦναι πρόδρομος, οὕτως εἰπεῖν, εἰς τὴν ναυτίλιαν τῶν δυτικῶν θαλασσῶν. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ Ἀκαρῶνες, οἵτινες ἐγίνωσκον τὴν τέχνην τοῦ κτίσειν θόλους πολὺ πρὶν ἢ γνωρίσασιν αὐτῶν οἱ Ρωμαῖοι, ἠδυνήθησαν, χάρις εἰς τὸ ἐμπόριον, νὰ διδά-

ξῶσι τὴν τέχνην τῶν εἰς τοὺς ἰταλικὸς λαοὺς ἀργότερον δὲ οἱ Ἕλληνες ἀκόπως κατέστησαν οἱ ἐπολιτισταὶ ὅλου τοῦ τῆς δυτικῆς μεσογείου κόσμου.

Ἰδιαιτάτον χαρακτηριστικὸν τῆς Ἑλλάδος θεωρουμένης ἐν τῷ σχηματισμῷ τοῦ ἐδάφους τῆς εἶναι ὁ μέγας ἀριθμὸς μικρῶν πεδιάδων, ἀνεξαρτήτων καὶ χωριζομένων ἀλλήλων διὰ βράχων καὶ περιτειχισμάτων ὄρειων. Τὸ κατ' ἀρχὰς ἡ διάθεσις τῆς χώρας παρουσιάζετο εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν ἑλληνικῶν φυλῶν εἰς πληθὺν αὐτονόμων δημοκρατειῶν. Ἐκάστη πόλις εἶχε τὸν ποταμὸν τῆς, τὸ ἀμφιθέατρον τῶν λόφων ἢ ὄρειων τῆς, τὴν ἀκρόπολιν τῆς, τοὺς ἀγρούς τῆς, τὰς φυτείας, καὶ τὰ δάση τῆς· πᾶσαι σχεδὸν ἐπίσης εἶχον τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ἐκβολὴν τῶν (τὸν λιμένα τῶν). Ὅλα τὰ ἀναγκαῖα εἰς κοινωνίαν ἐλευθέραν στοιχεῖα εὐρίσκοντο ἡνωμένα εἰς τὰς μικρὰς ταύτας πολιτείας· ἡ δὲ γειτνίασις ἀντιπάλων πόλεων ἐξ ἴσου

εὐκινῆσαι τοῦ κόματος. Ἐγκαταί ἔχουσιν ἀφεθῆ εἰς τὸ πάθος τῶν ταξειδίων. Ὅταν οἱ κάτοικοι πόλεως τινος ἐπληθύνοντο ἀναφορικῶς πρὸς τὴν τρέφουσαν αὐτοὺς χώραν, ἔσπαυδον νὰ ἀποστείλωσιν ἀποικίας ὡς φωλεὰ μελισσῶν· διέτρεχον τὰς ὄχθας τῆς Μεσογείου, ἵνα εὐρωσι θέσιν ἀναπολοῦσαν εἰς αὐτοὺς τὴν πατρίδα καὶ ἀνεγείρωσιν ἐν αὐτῇ νέαν ἀκρόπολιν. Οὕτως ἀπὸ τῆς Μαιώτιδος λίμνης μέχρις ἐντεῦθεν τῶν Ἡρακλείων στηλῶν καὶ ἀπὸ τῆς Τανάτιδος καὶ τοῦ Παντικαπαίου μέχρι Κάδικος καὶ Τίγγιος ἀνέτελλον παντοῦ ἑλληνικαὶ πόλεις. Χάρις δὲ εἰς τὰς διασπαρμένας ταύτας ἀποικίας, πολλαὶ τῶν ὁποίων ὑπερέρρησαν καὶ τὰς μητροπόλεις τῶν κατὰ πολὺ καὶ κατὰ τὴν δόξαν καὶ κατὰ τὴν δύναμιν, ἢ καθαυτὸ Ἑλλὰς, ἢ Ἑλλὰς τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καὶ τῆς δημοκρατικῆς αὐτονομίας ἐτελεύτησεν, ἀφ' οὗ ἐξεχειλίσεν εὐρέως ἐκτὸς τῆς κοιτίδος τῆς καὶ κατέλαβε διά-

Τεμάχιον λευκίτιδος θεώμενον διὰ μικροσκοπίου.

προστατευομένων ὑπέβαλpen ἀμιλλαν διαρκῆ, ἥτις συχνάκις ἐξέτρεπετο εἰς πάλιν καὶ μάχας. Αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου ἐπηύξανον τὴν πολιτικὴν διαφορὰν· ἕκαστη τούτων ὡς καὶ αἱ πολιτεῖαι τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου εἶχεν ἰδρυθῆ εἰς πόλιν δημοκρατουμένην παντοῦ ἢ πολιτικὴν προκάταρξις ἀνεπτύσσετο ἐλευθέρως· οὕτω δὲ καὶ ἡ ἐλαχίστη τοῦ Ἀρχιπελάγους νῆσος ἠδυνήθη νὰ παραγάγῃ ἄνδρας μεγάλους ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

Ἐὰν ὁμοῦς ἕνεκα τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐδάφους, τῆς πληθῆος τῶν νήσων καὶ χερσονήσων τῆς Ἑλλάδος διαίρεται ἐπ' ἀπειρον, οὐχ ἦττον εἶναι μία ἕνεκα τῆς θαλάσσης ἥτις τὴν περιβρέχει, τὴν διασχίζει, τὴν τέμνει εἰς θυσάνους, καὶ δίδει εἰς αὐτὴν ἔκτακτον παράστασιν ἀετῶν. Οἱ κόλποι καὶ οἱ ἀπειροσφίθμοι λιμένες τῆς Ἑλλάδος ἔχουσι καταστήσει τοὺς λαοὺς τῶν παραλίων τῆς ἀμφιβιῶν, ὡς τοὺς ὀνομάζει ὁ Στράβων· οἱ Ἕλληνες ἔχουσιν ἐν ἐκτοῖς τι τῆς

φορα μέρη τοῦ περιβάλλου τῆς μεσογείου. Ἀναφορικῶς πρὸς τὸν ἀρχαῖον κόσμον, οἱ Ἕλληνες ἦσαν ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ σήμερον. Ἡ ἀξιοσημείωτος ἀναλογία, ἢν ἡ μικρὰ Ἑλληνικὴ χερσόνησος καὶ αἱ γειτνιάζουσαι νῆσοι παρουσιάζουσι πρὸς τὸ Βρετανικὸν ἀρχιπέλαγος, κείμενον ἀκριβῶς εἰς τὰ ἄλλα τῆς Ἠπείρου· ἄκρον ἀνευρίσκειται ἐπίσης εἰς τὴν κλῆσιν τῶν κατοικούντων αὐτὰς ἔθνων.

ΑΩΡΑΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἄεν εἶναι πάντοτε ἀνάγκη, ὡς ὁ Κολόμβος, νὰ διατρέξῃ τις κινδύνους θαλάσσης καὶ ξηρᾶς διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ κόσμον. Ὁ Γαλιλαῖος, χωρὶς νὰ ἀφήσῃ τὴν στέγην του, τῇ βῆθητι μόνον τῶν διόπτρων του κατόπτρεσε τὰ ὄρη τῆς Σελήνης, προώδευσε μέχρι τῶν δορυφόρων τοῦ Διδὸς καὶ ἐφθασεν ἕως εἰς τὰ ἀστρί-

ἦν ἐνέκλεισεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ὑγειοῦς φιλοσοφίας μόνον ἡ γλῶσσα τῆς φύσεως δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τῶν ἡθῶν παντὸς λαοῦ.

Θ. ΟΡΦΑΝΙΑΗΣ (γεωπονικά).

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Στατιστικά.—*Εφημεριδογραφία.*—Ἡ ἐμφάνισις τῶν ἐφημεριδῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἤλλαξεν ὄλως διόλου τὴν κοινωνικὴν μορφήν αὐτοῦ. Ἐνεκα δὲ τούτου δὲν εἶναι ἄσκοπον νὰ μάθωμεν τὸ σωτήριον ἐκεῖνο ἔτος, τὸ ὅπολον ἐπέφερεν εἰς ἕκαστον κράτος τὴν ἀναμόρφωσιν ταύτην. Οὕτως ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς πρώτης ἐποχῆς.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ πρώτη ἐφημερίς ἐξεδόθη τῷ 1605

» Βελγίῳ	»	»	»	1606
» Γερμανίᾳ	»	»	»	1615
» Ἀγγλίᾳ	»	»	»	1622
» Ὀλλανδίᾳ	»	»	»	1623
» Ἰσπανίᾳ	»	»	»	1626
» Σουηδίᾳ	»	»	»	1643
» Ἡν. Πολιτ.	»	»	»	1690
» Αὐστρίᾳ	»	»	»	1700
» Ρωσσίᾳ	»	»	»	1703
» Οὐγγαρίᾳ	»	»	»	1721
» Νορβηγίᾳ	»	»	»	1763
» Ἑλλάδι	»	»	»	1818
» Τουρκίᾳ	»	»	»	1825
» Σερβίᾳ	»	»	»	1844

Δὲν συμπεριλαμβάνονται ἐν τῷ ἄνω πίνακι ἡ Ἰταλία, ἐν ἣ ἡ πρώτη ἐφημερίς ἐξεδόθη τῷ 1563 καὶ ἡ Κίνα ἐν ἣ ἐξεδίδοντο ἐφημερίδες πρὸ αἰώνων.

Ἡ Φύσις εἶναι ὁ μόνος τεχνίτης εἰς ὃν τὰ πάντα εἶναι χρήσιμα· ὁ μόνος χημικὸς ἐν τῷ χημείῳ τοῦ ὁποίου οὐδὲν ἀπέλλυται· ὁ μόνος καλλιτέχνης, οὐτινος τὰ ἔργα ἀνεκτίμητα εἶναι ἀορίστως ποικίλα καὶ ἡ γονιμότης ἀνεξάντλητος.

Εὐεργεσίαι τοῦ πολέμου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου κατεσκευάσθησαν διὰ λογαριασμῶν καὶ κατὰ διαταγὴν τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως 200,000 ξυλίνων ποδῶν. Ἄγνοεῖται ὁ ἀριθμὸς τῶν βελίνων ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ἐκ φελου χερῶν.

Υγίειν.—Ἡ ἀδνηφαγία φρονεῖ 100 θύματα ὅπου ἡ μέθη φρονεῖ ἐν. Ὅποια λοιπὸν ἡ ἐκ τῆς ἀδνηφαγίας θνησιμότης! Οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Ἕλληνες στρατιῶται λέγεται ὅτι ἐτρωγον ἅπαζ καθ' ἡμέραν.

Ἡ καθαριότης τῶν ὀδόντων συντελεῖ εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς σήψεως. Ἡ ψήκτρα εἶναι χρήσιμος· ἀλλ' ἀσυγκριτωτέρως χρησιμώτερον εἶναι δέμα ὀδοντογλυφιδῶν.

Τὰ γεώμηλα εἶναι ἡ ἀσθενεστέρη καὶ οἱ ἰχθύες ἡ στρεωτέρη θρεπτικὴ τοῦ ἐγκεφάλου τροφή.

Τὸ φῶς ἐν γένει, καὶ πρὸ πάντων αἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, συντελοῦσι τὰ μέγιστα εἰς τὴν ὑγίειαν καὶ

ἀναγνωρίζονται ὡς ἀριστα θεραπευτικὰ μέσα διὰ τοὺς πάσχοντας.

Ὁ λόρδος *Chatham* ἔγραφε ποτε εἰς τὸν ἀνεψιὸν του. «Γράψον εἰς τὰ παραπετάσματα τῶν θαλάμων σου: Ὁ μὴ ἐγκρίμενος ἐνωρίς οὐδέποτε θέλει ἀναδειχθῆ ἡ ποιότης τι ἀξιωμακόμενον. Ὁ μὴ κανονίζων τὰς ἐργασίας τῆς ἡμέρας, καὶ μὴ ὀρίζων τὰς ὥρας ἐκάστης ἐργασίας, ἀλλ' ἐπιτρέπων εἰς ἄλλους νὰ ἰσχυρίζωνται εἰς τὰς ἐργασίαις ὥρας του, θέλει βεβαίως ἀπωλέσει τὰς ὥρας καὶ τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ πρὸς μεγίστην θλίψιν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀγαπώντων αὐτόν.

ΑΙΝΙΓΜΑ Α΄.

Σὲ θερμαίνω σὲ σκεπάζω, ὅπως ἔχω ἂν μ' ἀφήσῃς
δοῦλός σου προβλεπτικός.
Πλὴν τὸν τρίτον σπόνδυλό μου ν' ἀποκόψῃς ἂν τολμήσῃς
τότε ὄλως ἐναντίαν ἰδιότητα λαμβάνω,
κακοτρόπου γυναικός,
νὰ σ' ἐκδικηθῶ ἔχθρόν μου καὶ νὰ σὲ καταψυχράνω.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β΄.

Πύργος ἴψηλος
τὸν κλέφτη δεμένο
τὰ παιδάκιά του κράζει
ἔσθ' σπῆτι νὰ πᾶνε.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

Πόθεν καὶ ἐπὶ τίνος ἐφαρμόζονται αἱ φράσεις.

- 1—Οὐ φροντίς Ἱπποκλείδῃ.
- 2—Καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις;
- 3—Ἐβγῆκεν ἀσπροπρόσωπος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

1—Διατί δὲν πρέπει νὰ κοιμᾶται τις ἐν θαλάμῳ, ὅπου ὑπάρχουσιν ἀπλωμένα ὑγρά ρούχα;

ΚΑΒΙΣ Α΄.

.. †2Z .. yS .. 5† .. Π†22† .. 5† .. y4
.. W22 .. yS .. 5† .. y4 5† .. Π†24

Εἰς τὸν πρῶτον λύσοντα τὴν κλειδα ταύτην δωρεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως ἀντίτυπον τοῦ διηγήματος Ἡ νέα Ἑλληνίς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Νέρωνος.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΕΙΚΟΝ 1.

Ἡ εἰκὼν παριστᾷ

Εἰς τὸ βάθος πόλιν ἐκτισμένην ἐπὶ ἑπτὰ λόφων καὶ διαρρεομένην ὑπὸ ποταμοῦ.

Ἐν τῷ πρώτῳ διαγράμματι ναὸν φυλαττόμενον ὑπὸ ἱερῶν ζώων.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ βράχον ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου κρημνίζουσι καταδίκους.

Ποῖον τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, τῶν ἑπτὰ λόφων τοῦ ποταμοῦ, τῶν ἱερῶν ζώων καὶ τοῦ βράχου;

Ὁ κρατήσας τὸ 1ον φύλλον θεωρεῖται συνδρομητής ἐπὶ ἔν ἔτος.

Παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς «Ἀθηναϊδος» εὕρισκονται τὰ ἑξῆς ξένα περιοδικά.

<i>Lectures Illustrées pour les Enfants</i>	Δρ.	2.50
<i>Children's Friend</i>	»	2.50
<i>Die Conntags-Chule</i>	»	2.